

➤ Ami a szilveszteri hálaadáson elhangzott

2005. évi anyakönyvek statisztikája:

Keresztelve: 22 gyermek (10 fiú és 12 lány)

Házasságot kötött: 2 pár

Temetve: 31 fő (15 férfi és 16 nő; betegek szentségével 10 fő volt ellátva!)

Első szentáldozásához járult: 23 gyermek

Bérmálkozott: 56 fő

Az egyházi szolgáltatásokért kért stóladíjakat a Püspöki Hatóság 2006. január 1-jével megváltoztatta! Szentmise íratás díja: hétköznap, *csendes: 800 Ft*; ünnepi, *énekes szentmise pedig 1500 Ft*.

A temetési díj: *17000 Ft*, az esketés szintén: *17000 Ft*.

Az egyházközségi hozzájárulás: Az egyházi adóval kapcsolatban a Püspökség az évi jövedelem 1% -át írja elő. Mivel ez ellenőrizhetetlen, hogy kinek mennyi, egy alapdíjat állapított meg a képviselőtestület. Ez személyenként *3000 Ft* a 18 és 70 év közöttieknek (ami havi 25000 Ft –os jövedelemnek felel meg); 70 év fölött *2500 Ft*.

Köszönjük mindenkinek, aki a 2005-ös esztendőben bekapcsolódott egyházközségünk életébe; akár társadalmi munkával, adománnyal vagy egyéb segítséggel. *Cseh Zoltán plébános*

➤ Áldások - Házszenelés

Nemrégiben még elég gyakori volt a különböző áldások kérése a keresztények között. A keresztények annak ellenére, hogy erre nem volt semmilyen kötelező törvény, kérték egyes személyek és tárgyak megáldását. Ez vallásosságunk egyik kifejezője volt. Ma sok városi környezetben kezd eltűnni az áldások igénylése. Ennek nemcsak az az oka, hogy egyesek babonaságnak tekintik őket, sokkal mélyebben kell keresni az indítókat. Tanúi vagyunk az elvilágiasodás (szekularizáció) folyamatának, amely többek között azt tartja, hogy a meglévő valóság önálló, független az Istentől, önmagában is nagy értékeket rejt, és ezért nincs szüksége még külön Isten áldására. Sokan nem értik, hogy az áldás - személyek, élőlények és tárgyak megáldása - mivel gazdagítja a meglévő valóságot.

A kereszténység a zsidó néptől vette át, mint drága hagyatékot; az "áldás" (berakhat) szónak számukra gazdag tartalma van.

A házszenelés, a családi otthon megszentelése által segítséget akar nyújtani az egyház, hogy személyünket és otthonunkat Isten jósága kísérje, méltó módon saját megszentelődésünkre és üdvösségünkre használjuk fel azt, amit az Úrtól kaptunk hajlékul.

Régen általános magyar szokás volt vízkereszttel kezdődően megszentelni a lakásokat. Ilyenkor a pap az ajtóra írta a három napkeleti bölcs nevének kezdőbetűit (**G+M+B**) és az esedékes évszámot. Újabban a **C+M+B** (**Christus Mansionem Benedicat**) felirattal is találkozhatunk, melynek jelentése: **Krisztus áldja meg e hajlékot!** Ma néhány helyen még megmaradt e szép szokás, hogy házról-házra járva a pap megszenteli a hajlékot (pl. Zákányszék). Nálunk ez a hagyomány nem alakult ki, azonban bárki **kérheti a plébánián, hogy lakását megszenteljék és Isten áldását kérjék otthonára.**